

Sider er uerkjendt, at der her handles om en Mand, der foruden at have Fortjenester af sin Embedsførelse tillige har virket for det borgerlige Samfund i store og vigtige Sager, saa finder jeg, at her er en Leilighed for Folkerepresentationen, naar vedkommende Mand henvender sig til os, til at træde til for at imødekomme Billigheds hensyn, hvor der ikke eksisterer et Retsskrav. Det er netop det, som har bevæget mig til at slutte mig til Udvalgets Mindretals Indstilling Post 1, men det er jo allerede blevet udviklet af to ærede Talerere, hvori denne Mand's Fortjeneste bestaaer, og jeg skal derfor ikke længere opholde mig derved. — Ved Indstillingen under Nr. 2 er det kun et Fleertal, der har villet henvise Kammerjunker Bechs Andragende til Krigsministeren. Seg hører til det Mindretal, der ikke har villet tiltræde denne Indstilling, og det er aldeles affeet fra selve Sagen af den Grund, at den engang har været henviist til Ministeriet, og der er kommet en Afgjørelse som den, der er truffen, og som det forekommer mig aldeles ikke har den Betydning, som det ærede Fleertal har troet, nemlig, at der skulde være noget som helst mindre Hæderligt i at modtage en Titel af en Stilling i Hæren, som ikke længere findes. Seg kan aldeles ikke tiltræde denne Anskuelse, saalænge der endnu i vor Midte er Mænd, der med Hæder bære denne Titel. Seg vil spørge: Er det noget Ænstaende, at en Mand træder ud af Tjenesten og faaer en Titel, som ikke mere findes i Hærlovens Bestemmelser? Det forekommer mig, at vi ganske nylig have havt Exempel paa noget aldeles Dignende, hvor jeg dog ikke troer, at Nogen kan mene, at der ligger det mindste Banaerende i at faae en saadan Titel; det er noget Sygeligt, forekommer det mig, at paaftaae, at der skulde ligge noget mindre Hædrende deri. Derimod skal jeg ikke nægte, efter de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) fremkom med angaaende et Skridt, der var gjort med Hensyn til de Mænd, der tidligere havde denne Titel, at det seer ud, som om der var noget Besynderligt deri; men jeg tænker mig, at vi ere istand til at faae en Forklaring derved, der

vil være tilfredsstillende. Det kan jo f. Ex. tænkes, at der er Nogen, som har andraget paa at maatte faae den forhøiede Titel, nemlig at avancere i Titel fra Major til Oberst, og maaffee Andre, der have lagt mindre Bægt paa en saadan Forfremmelse. Seg troer at vide, at der er Nogen, som ikke har villet deeltage i nogen Begjæring om at blive forfremmet paa denne Maade, og jeg finder, at det er et meget rigtigt Standpunkt fra saadanne hæderlige Mænds Side; men saalænge der er Nogen her i Landet, om hvem vi ikke tør vove at paaftaae, at de ikke med Hæder indtage deres Plads i Samfundet, naaget de vedblive at bære denne Titel, saa kan jeg ikke indsee, at man kan dadle Administrationen, fordi den har givet en Mand, der ganske vist, hvad ogsaa jeg troer, man godt kan indrømme, ved en Uret er kommen fortidlig ud af Hærens Rækker og derved har mistet en Deel af den Alderdomsforsørgelse, han ellers kunde have havt, en saadan Titel, og derfor har jeg ikke kunnet deeltage i denne Indstilling. Søvrigt skulde det glæde mig, om Ministeriet vilde gaae et Skridt videre, og ogsaa lade vedkommende Mand faae en Forbedring i hans pecuniaire Stilling, hvortil han, saavidt man veed, kan anses for trængende, men jeg kan kun ikke istemme den Klage, der paa en Maade er fort fra Udvalgets Fleertals Side, over det, der allerede er gjort; for mig har det stillet sig, som om dette maaffee var det første Skridt til en Forbedring i den omtalte Mand's Stilling. — Punktet under Nr. 4 har jeg tilladt mig at indstille. Seg vil paa eengang omtale Forslagene under Nr. 4 og 5, der angaae to Mænd i en underordnet Stilling, Mænd, der have havt en Ansættelse som Betjente under det vedkommende Ministerium. Deres Bestilling er bleven hævet, de ere altsaa komne ud af deres Stilling, og nu er der vel givet den ene af dem en midlertidig Understøttelse, men det forekommer mig, at der efter alle de forhaanden værende Omstændigheder vilde være Anledning til at gaae et Skridt videre og give ham en livsvarig Understøttelse. Naar en Embedsmands Embede nedlægges, er der aldrig Nogen, der finder, at det er imod god